శ్రీ కల్యాణీయం

– సింగీతం లక్ష్మీ కల్యాణి

విశేషమైన ఖ్యాతి గడించిన సినీదర్శకుడి భార్య ఐనప్పటికీ ,

సాధారణ గృహిణిగా ఎదుగుతూ

కుటుంబాన్ని అందంగా తీర్చిదిద్దుకున్న ఓ మహిళ స్ఫూర్తిదాయకమైన ఆత్మకథ..!!

(గత సంచిక తరువాయి)

మా పెళ్ళైన తరువాత ఒకటి రెండేళ్ళకి నెల్లూరికి వెళ్ళాం. ఆయనింట్లో లక్ష్మీదేవి క్యాలెండర్ వుండేది. వెంకోజీ అన్న నన్ను పిలిచి "కల్యాణీ, నీకు ఆ క్యాలెండర్ కావాలా" అని అడిగారు. "సరే ఇవ్వండి.. అన్నా. నేను ఫ్రేమ్ కట్టించుకుని గోడకు తగిలించుకుంటా" నన్నా. తరువాత తెలిసింది నాకు అది రవివర్మ పెయింటింగ్ అని. ఆయన వెంటనే ఇచ్చేసారు నాకు. ఆయనకొక్కతే కూతురు. పేరు రమ. మేనరికం. తన చెల్లెలు సేతమ్మ కొడుకు పూర్ణాకిచ్చి పెళ్ళి చేసారు. పూర్ణ మొదటి నుంచి మాతోనే వుంటున్నందువలన ఆ అమ్మాయి పెళ్ళైయి మా యింటికే వచ్చింది. అన్నతో తమాషాకి అన్నాను. "ముందు లక్ష్మీదేవిని ఇచ్చారు. తరువాత మీ కూతురిని మా యింటికి పంపారు" అని. మా పిల్లలిద్దరికి వాళ్ళ వదిన అంటే చాలా ఇష్టం. తన దగ్గర వాళ్ళకు బాగా అలవాటు అయింది. రమ కూడా మా పిల్లల్ని సొంత ఆడపడుచులానే చూసుకుంటుంది. తన కూతురు శీను, కల్యాణీల చెంత పడడం వెంకోజీ అన్న చాలా సంతోషించేవారు.

మేము అప్పుడప్పుడు నెల్లూరుకు వెళ్తూండడం, వారు తరచూ మదరాసు వస్తూండడం జరిగేది. మా పిల్లల పెళ్ళికి వారిద్దరినీ ముందుగానే పిలిపించుకునేదాన్ని. ఇక శ్రీరామనవమి, రాఘవేంద్రస్వామి ఆరాధనలకి తరుచూ వెళ్తుండడం వలన చాలా దగ్గర అయ్యాం. ఆయన బలవంతం వలన మేము కల్యాణోత్సవం కూడా జరపడం జరిగింది. ఇటీవల మూడేళ్ళ క్రితమే ఆయన మరణించారు. అంతకు ముందు రెండేళ్ళ కిందట భార్య సుమంగళిగా చనిపోయారు. మా చెల్లెలు వాళ్ళు యల్.ఐ.సి బదిలీ అయి వచ్చిన తరువాత వాళ్ళ పెద్దమ్మాయి పెళ్ళి జరిగింది. ఆ అమ్మాయి పెళ్ళి వెంకోజిగారు తన భుజాల మీద భారం వేసుకుని నడిపించారు అంతటి మహానుభావుడు. కొంతమంది అన్ని పనులు తమ డబ్బుతోనే నడుస్తుందని అపోహ పడతారు. కానీ వెంకోజీ గారిలాంటి మహానుభావులు ఎంతమంది వుంటారు?

మేము వడపళని కుమరన్ కాలనీకి వచ్చిన తరువాత కొన్ని సంవత్సరాలకి ఖాళీ స్థలాలు ఎక్కడైనా వున్నాయేమో కొనుక్కోవడానికి వెతుకుతుండేవాళ్ళం. అప్పటికే మా శకుంతలకి పెళ్ళి అయిపోయింది. అన్ని చోట్లా వెతికి వెతికి చివరికి యం.జి.ఆర్ హాస్పటల్ వెనకాల చాలా స్థలాలు వుంటే దాంట్లో ఆరు గ్రౌండ్లు కొన్నాం. మా శకుంతలకి రెండు, మా సుధకి రెండు, మా పిల్లలతో పాటు సమానంగా మా పూర్ణకి రెండు గ్రౌండ్లు కొన్నాం. ముగ్గురికీ ఒకే చోట కొన్నాం. అది చూసి మా తోటికోడలు సేతమ్మక్క "అదేంటి మీ పిల్లలతో పాటు మా పూర్ణకీ సమానంగా కొన్నారంటూ" సంభ్రమాశ్చర్యం చెందింది. ఎప్పుడు మేము వాళ్ళ కుటుంబాలకి సహాయ సహకారం చేసినా

ఆవిడ ఒక్కతే మా సహాయాన్ని గుర్తించి మమ్మల్ని ఎప్పుడూ ఆశీర్వదిస్తూ వుంటుంది. 1991వ సంవత్సరంలో మేము షష్టిపూర్తి చేసుకున్నప్పుడు కూడా ఆమె కంట ఆనంద భాష్పాలతో మమ్మల్నిద్దరిని దీవించింది.

మేము కొన్న యం.జి.ఆర్ దగ్గర స్థలాల్లో ఒక్క ఇల్లు కూడా వెలవలేదు. మా పెద్దల్లుడు సతీష్ ఎన్ని సంవత్సరాలైనా ఆ స్థలాలు వేస్ట్ అయిపోతున్నాయి కొబ్బరి, మామిడి చెట్లు వేసి ఒక వాచ్‌మెన్‌ని ఏర్పాటు చేస్తే బాగుంటుందని అంటుండేవారు. చుట్టుపక్కల ఇళ్ళుకూడా లేకపోవడం వలన మేము ఇల్లు ప్రస్తావన తేలేదు. ఇంతలో విరుగంబాకంలో మూడు గ్రౌండ్ల స్థలాన్ని కొన్నారు మా వారు. మా ఇద్దరి అమ్మాయిలకి రెండు ఇండిపెండెంట్ ఇళ్ళు కట్టించడానికి. కానీ రెండేళ్ళవరకు ఆ స్థలం అలాగే వున్నందున చాలామంది రియల్ ఎస్టేట్ వాళ్ళు మేము ఫ్లాట్లు కట్టుకుంటామని రెండింతలు మొత్తం యిస్తామని రావడం మొదలుపెట్టారు. కానీ మా వారు ఒప్పుకోలేదు. అసలే అతి కష్టం మీద దొరికింది మాకీ ఖాళీస్థలం. అందరూ ఫ్లాట్స్ కట్టడం మరిగారు కదా, ఖాళీ ఇండిపెండెంట్ స్థలం దొరకడం చాలా కష్టం అయింది మాకు. దాన్ని మావారు వదులుకుంటారా? ఎంత డబ్బుంటే మాత్రం దొరకొద్దూ? మేము మా ఇద్దరి పిల్లల కోసం కొన్నాం. ఇవ్వను అనేసారు. మొత్తం మీద మా ఇద్దరి అమ్మాయిలకి రెండు ఇళ్ళు కట్టించడానికి రెండేళ్ళు పట్టింది. మేము యం.జి.ఆర్ హాస్పిటల్ వెనక స్థలాలు కొన్న పది పదిహేను సంవత్సరాల తరువాత పదింతల డబ్బు వచ్చేసరికి ఆ స్థలాలు అమ్మేసాం. ఆ డబ్బు వాళ్ళదే కనుక మా ఇద్దరి అమ్మాయిలకు, పూర్ణకి అలాగే ఇచ్చేసాము. వాళ్ళు ఆ డబ్బుని బ్యాంకులో వేసుకున్నారు. మా ఇద్దరు అమ్మాయిలు మాత్రం కొంత డబ్బు వాళ్ళ ఇళ్ళకి వుడ్ వర్క్‌కి వినియోగించుకున్నారు. రెండిళ్ళూ ఒకేలాగా, ఒకే డిజైన్‌తో కట్టించారు మావారు. ఇంకో విషయమేమిటంటే అవి రెండూ అక్కాచెల్లెళ్ళ ఇళ్ళు కదా. కావాలనే ఆ రెండిళ్ళ మధ్య అడ్డుగోడ కట్టించలేదు. మధ్య అడ్డుగోడ వుండకూడదని మా వారి నిశ్చితాభిప్రాయం.

మా వారు పెళ్ళికి ముందు గుడులు, గోపురాలకి వెళ్ళేవారు కాదట. నే వచ్చిన తర్వాత నాతోపాటు గుళ్ళకు వచ్చేవారు. నేను, మా అమ్మా వాళ్ళ ఊళ్ళో వుంటున్నప్పుడు మా నాన్నగారు మదరాసు యూనివర్సిటీలో ఏదో పనికి వచ్చి ఇక్కడికి వచ్చారు. మా నాన్నగారు ఆయనను గుడికి పిల్చారట. సరేనని మా వారు వెళ్ళారట. అక్కడ ఒకచోట ఒక దేవుడి దగ్గర చిటికెలు వేసారట. మా నాన్నగారు ఎందుకలా వేస్తున్నారు అని అడిగితే "ఏమో, కల్యాణి అలా వేస్తుంది" అన్నారట. మా నాన్నగారు భీమవరం తిరిగి వచ్చి చెప్పి చెప్పి ఒకటే నవ్వడం. మా వారికి మెల్లి మెల్లిగా వయస్సు పెరిగే కొద్దీ దేవుడి భక్తి ఎక్కువ అవుతున్నది. స్నానం కాగానే రెండు పూటలా దేవుడి గదికొచ్చి నమస్కారం చేసేవారు. ఈ మధ్యన ఒక పుస్తకం చూసి అష్టోత్తరాలు, సహస్రనామాలు చదువుతున్నారు. వీలున్నప్పుడల్లా ఇంట్లోనే సత్యనారాయణ వ్రతం చేసుకుంటాం. కొన్ని సంవత్సరాలు నెలనెలా మా నాన్నగారు చేసినట్లే సత్యనారాయణ వ్రతం చేసేవాళ్ళం. కానీ నా హెల్త్ ప్రాబ్లం వలన, మధ్య మధ్య ఆయన ఊళ్ళో లేకపోవడం వలన క్రమంగా జరగడం లేదు. కానీ గుడిలో మాత్రం సంవత్సరానికే డబ్బు కట్టేస్తాం నెలనెలా చేయడానికి.

నాకు 50వ ఏట నుంచి అర్థోపెడిక్ సమస్య మొదలైంది. ఫిజియోథెరిపి తీసుకుంటూ వుండేదాన్ని. విజయా హాస్పిటల్‌కి, హెల్త్ సెంటర్‌కి అందరి డాక్టర్లకి నేను పేషెంట్‌ని. నా య్యుట్రస్ ఆపరేషన్, రెండుసార్లు హెర్నియా ఆపరేషన్, అంతకుముందు మా అమ్మాయిలప్పుడు సిజేరియన్ ఆపరేషన్లు, అబార్షన్ వీటి అన్నిటి కారణాల వలన నా ఆరోగ్యం కొంచెం దెబ్బతింది. నా రెండు కళ్ళు అయిదు ఆరు సంవత్సరాల తేడాలో క్యాట్‌రాక్ట్ ఆపరేషన్లు జరిగాయి. బి.పి, డయాబెటీస్, 25 సంవత్సరాలుగా వుంది. కానీ హెచ్చు తగ్గులు అవుతూ వుంటుంది. చాలా మట్టుకు బార్డర్ దాటకుండా వుంటుంది. రెండేళ్ళ క్రిందట పన్ను పీకడం వలన దాని ఎఫెక్ట్‌కు మైల్డ్ హార్ట్ అటాక్ వచ్చింది. యాంజోగ్రాం చేస్తే బ్లాక్స్ చాలా మైల్డ్‌గా వుందని బైపాస్ సర్జరీ అవసరం లేదని మా డాక్టరు విజయకుమార్ చెప్పారు. విజయా హాస్పటల్ డాక్టర్లు ఇచ్చిన మందుల వలన, వాళ్ళ వైద్యం వలన నా ఆరోగ్యం కొంచెం మెరుగై నా వయస్సు 70

దాటినా కూడా ఆరోగ్యంగా వుండి నా పనులు నేను చేసుకుంటున్నాను. జ్వరం మిగిలిన చికాకులు వస్తే మా ఫ్యామిలి డాక్టరు త్యాగరాజుగారు ఇంటికి రమ్మంటే ఆయనే వచ్చి చూస్తారు. ఆయన వైద్యం మాకే కాక మా అమ్మాయిలకి కూడా గురి.

మా ఇంటికి దగ్గరగా ఒక పార్కు వెలిసింది. నేనూ, మా వారు పార్కుకు వెళ్ళి ఒక అరగంట నడుస్తాం. పొద్దున పూట ఇంట్లో కూడా వాక్ చేస్తాము. నా వొంటి పరిస్థితి మా వారి సహకారం వలన, నా జాగ్రత్తల వలన కొంచెం మెరుగ్గానే వుంది.

1986వ సంవత్సరంలో మా వారు 'అమెరికా అబ్బాయి' షూటింగ్ నిమిత్తం అమెరికాకు వెళ్ళవలసి వచ్చింది. నిర్మాత దుక్కిపాటి మధుసూధనరావుగారు. నటీనటులంతా ఇండియానుంచే వెళ్ళారు. ఒక నెలరోజులు అక్కడ వుండవలసి వచ్చింది. మొత్తం షూటింగ్ అంతా ముగించుకుని వచ్చారు.

ఇక్కడ మా ఇంట్లో మా పూర్ణ భార్య రమ గర్భవతిగా వుండి ప్రసవించే రోజులవి. వాళ్ళ అమ్మ మాత్రం ముందుగా నెల్లూరు నుంచి వచ్చింది. ఇంతలో హైదరాబాదులో మా పిన్ని కొడుకు పెళ్ళి ఉండి వెళ్ళడానికి ముందుగానే టిక్కెట్టు కొన్నాను. వాడి పేరు డాక్టరు శశికుమార్. యం.బి.బి.యస్ పాసయ్యాడు. మేమంతా శేషు అని పిలుస్తాము. అప్పుడప్పుడు మా రమని విజయా ఆసుపత్రి డాక్టరు సత్యభామారెడ్డి దగ్గరకి చెకప్‌కి పిలుచుకెళ్తూ వచ్చేదాన్ని. అలాగే ఒకరోజు వెళ్ళేసరికి మా రమకు స్కాను చేసారు డాక్టరు. సిజేరియన్ చేయాలని, ఇక వారం రోజుల్లో ఆపరేషన్ చేస్తామని అన్నారు. నేను హైదరాబాదుకు పెళ్ళికి రెండురోజుల్లో వెళ్ళాలి, వెళ్ళవచ్చా అని అడిగితే "లేదు లేదు మీరు వెళ్ళవద్దు" అంది. ఎటూ ఆ వారంలోనే పెళ్ళై తిరిగి వచ్చేస్తాను. కానీ ధైర్యం చేసి ఎలా వెళ్ళగలను? మా ఆయన, రమ భర్త ఇద్దరూ అమెరికా వెళ్ళారే. దాని బాగోగులు నాదే కదా బాధ్యత. నా అవస్థ ఏమని చెప్పుకోను. ఒకవైపు పెళ్ళికి వెళ్ళాలనే ఆశ. మరొక వైపు మా రమ ప్రసవం. మా బంధువొకాయన ఈ ఊర్లోనే వుండేది. అతను అన్నాడు "అత్తగారూ, మామగారు వాళ్ళు కూడా ఊర్లో లేరు. మీరు ప్రయాణం మానుకుంటే మంచిది. లేకపోతే ఎటూ చేసేదంతా మీరు చేస్తూనే వున్నారు. మీరు దగ్గర లేరనుకోండి. ఇంతవరకు చేసినాంతా వృధా అవుతుంది. అనవసరంగా మాట పడకండి" అన్నాడు. చిన్నవాడైనా అతను కరెక్టుగానే అన్నాడు అనుకున్నాను. రెండు రోజుల తరువాత మళ్ళీ రమని పిల్చుకెళితే, అంతా సవ్యంగా వుంది, దిగులుపడనవసరం లేదని చెప్పింది డాక్టరు. ఇదే సమయమని "నేను పెళ్ళికి వెళ్ళొచ్చా? రేపు పెళ్ళి. ఎల్లుండి వచ్చేస్తాను. అంతగా అవసరమయితే దాన్ని అడ్మిట్ చేసుకోండి, ఫ్లైట్‌లో వచ్చేస్తాను" అన్నాను. "ఏమీ అవసరం లేదు, నిశ్చింతగా వెళ్ళిరండి" అంది. ముందు ఆవిడ వద్దన్నప్పుడు వెళ్ళే టిక్కెట్టు మాత్రమే బుక్ చేసుకున్నాను. వచ్చే రైలు టిక్కెట్టు అలాగే ఉంచుకున్నాను. ఇంటికొచ్చి మా బావగారికి ఫోను చేసి జరిగినదంతా చెప్పి నాకు గుడూరు నుండి హైదరాబాదుకి ఒక రైలు టిక్కెట్టు కొనమని అలాగే పెళ్ళికి వెళ్ళి వచ్చాను. వచ్చిన తరువాత నాలుగైదు రోజులు అయిన తరువాత రమ వాళ్ళ అమ్మను పిల్చుకుని విజయా హాస్పటల్‌కి వెళ్ళింది. అన్నట్లు మర్చిపోయాను. నేను హైదరాబాదుకు వెళ్ళినప్పుడు మా బావగారు ఇక్కడికి వచ్చారు. ఆసుపత్రి నుంచి రమా వాళ్ళ అమ్మ ఫోను చేస్తూ ఏడుస్తూ రమాని వీల్ చైర్లో ఏదో టెస్టుకి తీసుకెళుతున్నారని, తనకు భయంగా వుందని చెప్పింది. నేను మా బావగారు ఆటో వేసుకుని బయలుదేరాం హాస్పటల్‌కి. ఆ వేళ అనగానే మా డ్రైవరు సెలవు పెట్టాడు. స్కాన్ చేసి విజయా హాస్పటల్ డాక్టరు బిడ్డ అడ్డం తిరిగిందని ఇవాళే ఆపరేషన్ చేయాలని చెప్పింది. మా బావగారితో వెంటనే మా సేతమ్మక్కని, రమా వాళ్ళ నాన్నగారిని బయలుదేరి రమ్మన్నానని ఫోను చేయమన్నాను. మళ్ళీ ఇంకో గంట తరువాత ఇవేళ కాదు రేపు సిజరియన్ చేస్తామని కానీ పేషంట్ ఇంటికి వెళ్ళడానికి వీలు లేదని అన్నారు.

ఇవన్నీ ఇలా వుండగా నే హైదరాబాదుకు వెళ్ళానా, ఆ పెళ్ళికి మా నాన్నగారు కూడా వచ్చారు. వచ్చి అక్కడ జ్వరం బారిన పడ్డారు. మా చెల్లెలికి చూసుకోవడం కష్టమని ఆయనకి కూడా కష్టపడి టిక్కెట్టు కొని నాతో పిల్చుకు వచ్చేసాను. జ్వరం ఇంకా కొన్ని కాంప్లికేషన్స్ వస్తే ఆయన్ని కూడా హాస్పటల్‌లో చేర్పించాను. డాక్టరు యం.ఆర్.రెడ్డిగారు మా నాన్నగారి డాక్టరు. మా వారు ఊళ్ళో లేకపోయినా నేను అందరి డాక్టర్లకి పేషంట్ అవ్వడం వలన, యం.ఆర్ రెడ్డిగారు మునుపే నాకు హెర్నియా ఆపరేషన్ చేసినందు వలన

ఆ సమయంలో మా నాన్నగారికి ఆయన ట్రీట్‌మెంటు ఇచ్చేవారు. మా నాన్నగారికి బేరియం టెస్టు, మిగతా టెస్టులు అన్నీ చేసారు. డాక్టర్లు ఆయన కడుపు పరిక్ష చేసి "ఈయనకు చాలాసార్లు కాఫీ తాగే అలవాటు వుందా" అని అడిగారు.

"ఆహా! చాలా వుందండి" అనేదాన్ని.

కానీ వాళ్ళు ఎలా కనుక్కున్నారో అని ఆశ్చర్యం వేసేది నాకు. తరువాత యం.ఆర్ రెడ్డిగారు "కాఫీ, టీ ఇవ్వద్దమ్మా. మీ నాన్నకి హార్లిక్స్ ఇయ్యండి" అన్నారు.

నేను "ఆయన హార్లిక్స్ తాగరండి" అన్నాను. "మరి అయితే విస్కీ తాగుతాడా? ఆయన అల్లుడే తాగడే" అన్నారు డాక్టరు నవ్వుతూ.

మా నాన్నగారి వార్డు మూడవ ఫ్లోర్. లిఫ్టులో వెళ్ళినా కూడా చాలా నడవాలి. మా రమ మెటర్నిటి వార్డు కింద వుండేది. దాన్ని చేర్చిన మర్నాడు సత్యభామారెడ్డిగారు చెప్పిన ప్రకారం మర్నాడు పొద్దున సిజేరియన్ చేసారు, ఆడపిల్ల పుట్టింది. ఫోను చూసుకుని గుడూరు నుంచి, నెల్లూరు నుంచి రావలసిన వాళ్ళు వచ్చారు. రమతో రోజు ఒకరు విడిచి మరొకరు, వాళ్ళ అమ్మ, లేకపోతే అత్త వుంటూ వుండేవారు. మా నాన్నగారి దగ్గర మాత్రం నేను ఒక్కన్నే వుండేదాన్ని. ఇంకెవరుంటారు? మా చెల్లెళ్ళు ఇద్దరూ హైదరాబాదులో ఉద్యోగాలు చేస్తున్నారాయె. డాక్టరు సత్యభామారెడ్డి గారు రమ వార్డుకు చెకప్‌కి వచ్చినప్పుడల్లా "ఎక్కడ మీ ఆంటీ? నిన్ను చేర్పించిందంతే. మళ్ళీ ఆవిడ కనపడలేదు"అని అడిగితే అందుకు మా రమ "మా తాతగారు మూడవ ఫ్లోర్లో వొళ్ళు బాగోలేక అడ్మిట్ అయ్యారు. వాళ్ళ నాన్నగారి కోసమని ఆవిడ అక్కడే వుంటోందని" చెప్పిందట.

మా సుధ తరువాత చాలా సంవత్సరాలకి మా ఇంట్లో పూర్ణ, రమలకి కూతురు పుట్టడం, చంటి పాప వెలవడం మాకందరికీ చాలా సంతోషం వేసింది. ఇంటికొచ్చాక పాప ఏడుపును రికార్డు చేసి అమెరికాలో వున్న పూర్ణకి, మా ఆయనకి ఫోన్లో వినిపించేవారు మా పిల్లలు.

మా పూర్ణ ఊర్లో లేనందున తన కూతురికి ఇంకా నామకరణం చేయలేదు. మూడవ నెలలో చేయొచ్చు అనుకున్నాం. మా సేతమ్మక్క పాపని పదకొండవ రోజున ఉయ్యాల్లో పెట్టిన తరువాత గూడూరుకి వెళ్ళిపోయింది. మా రమా వాళ్ళ అమ్మ మాత్రం వుండి పోయింది. వాళ్ళ నాన్నగారు కూడా వెళ్ళిపోయారు. వంటపనికి అంతకు ముందునుంచే వంటామె వుండేది.

కొన్నాళ్ళకి మా నాన్నగారిని ఇంటికి పిల్చుకొచ్చాను. విషయం తెలిసిన మా చిన్న చెల్లెలు రఖుమ వాళ్ళ అయిదారేళ్ళ మూడవ అమ్మాయిని పిల్చుకు వచ్చింది. కానీ అది వచ్చిన రెండు రోజులకే డిశ్చార్జి అయ్యారు. మా నాన్నగారు ఆరోగ్యంగా వుంటున్నప్పుడు హైదరాబాదులో, మదరాసులో ట్యుటోరియల్ కాలేజీలో పనిచేస్తూ వుండేవారు. బ్యాంక్ బాలెన్స్ కొద్దో గొప్పో వుండేది. స్టేట్ బ్యాంకు నుంచి, ఆంధ్రాబ్యాంక్ నుంచి డ్రా చేసుకుంటూ వుండేవారు. ఆయనకు చేతనైతే వెళ్ళేవారు. లేకపోతే నేను కార్లో వెళ్ళి డ్రా చేసి తెచ్చి ఆయనకు ఇచ్చేదాన్ని అందువలన ఆయన చెక్ బుక్కు, బ్యాంకు పాస్ బుక్ నా దగ్గర వుండిపోయింది. ఆయన విజయా హాస్పటల్ నుంచి రాగానే "ఇదిగోనండి మీ బ్యాంక్ బ్యాలెన్స్ నాలుగొందల రూపాయలు మాత్రమే వుంది ఈ బ్యాంక్‌లో. జాగ్రత్తగా ఖర్చు పెట్టుకోండి" అన్నాను. నేను బ్యాంక్ విషయం చెప్పేసరికి ఇక చూసుకోండి

"ఆ! నువ్వు నాకు నీతులు చెబుతున్నావా, అనవసరమైన ఖర్చులు ఏమి చేసావని? హాస్పటల్ బిల్లు నువ్వేగా కట్టావు. ఎంత పొగరే నీకు. అన్ని పిక్చర్లు, అన్ని అవార్డులు తీసుకున్నా, అమెరికాకు వెళ్ళి వచ్చినా కూడా, మీ ఆయనకి కొంచమైనా గర్వం లేదు. నీకు వచ్చింది గర్వం. ఆయన అదే పనిగా హైదరాబాదులో నా దగ్గరకు వచ్చి నన్ను రమ్మంటే వచ్చాను తెలుసా. అలాగ ఇలాగ అని ఎన్నెన్నో మాటలు అన్నారు.

మా రఘుమని పిలిచి "రఘుమా! ఇవాళ భోజనం నువ్వే పెట్టు మీ అక్కవద్దని" ఆవేశంగా అన్నారు. ఆయనకు జబ్బు చేసినందువలన ఆయన మాట్లాడేది ఆయనకే తెలిసేది కాదు. నాకు చాలా ఏడుపు వచ్చింది. రాత్రింపగళ్ళు మొగుడూ పిల్లల్ని వదిలి ఆయనతో వుంటే ఇదేనా నాకు ఇచ్చిన ప్రతిఫలం? పైగా మా వారు ఊర్లో లేరు. అమెరికా నుంచి వచ్చేసారు కదా అనుకుంటే బెంగుళూరు వెళ్ళారాయే. మా చెల్లెలు వచ్చి ఓదార్చింది.

"నాన్నగారు తెలిసి అలా మాట్లాడటం లేదుగా? జబ్బు ప్రభావం వలన అలా అయ్యారు. ఎప్పుడూ ట్యుటోరియల్ కాలేజీకి వెళుతూ బిజీగా వుంటూ వచ్చారు కదా. ఇప్పుడు అవకాశం లేదని, ఆయన్ని బాధిస్తుందేమో" అని మేమిద్దరం అనుకున్నాం. ట్యుటోరియల్ కాలేజీకి ఫోన్లు చేసి నేను రేపటినుంచి వస్తున్నానని చెప్పేవారు. గంటల తరబడి ఉపన్యాసం ఇచ్చినట్లు ఇంగ్లీషులో ఏదో మాట్లాడుతుండేవారు. ఒకరోజు నిల్చున్న ఆయన సడన్‌గా కిందపడ్డారు. మా వారు చూస్తే కన్నడ సినిమా నిమిత్తం బెంగుళూరుకు వెళ్ళారు. నాకు భయం వేసి మా పెద్ద చెల్లెలు సుశీల ఫ్యామిలీని వెంటనే బయలుదేరి రమ్మన్నాను. మా చిన్న చెల్లెలు ఎటూ ఇక్కడే వుంది. వాళ్ళు రిజర్వేషన్ చేయించుకుని రెండోరోజుకల్లా వచ్చారు.

మా సుశీల స్కూలు టీచర్ కదా, "నాన్నగారు చూడు ఎంత మంచి ఇంగ్లీషు మాట్లాడుతున్నారో" అనేది.

"మంచి ఇంగ్లీషా పాడా! రెండు రోజులనుంచి ఆయనది ఇదే ధోరణి" అన్నాను.

వాళ్ళకు ఏం పాలుపోలేదు. ఈ భాగవతం కొన్నాళ్ళు జరిగి కొంచెం కొంచెం తగ్గుతూ వచ్చింది. ఆఫీసులకి సెలవు పెట్టిన వాళ్ళు ఎన్నాళ్ళు వుంటారు? మా చెల్లెళ్ళు ఇద్దరూ వెళ్ళిపోయారు. మళ్ళీ ఆయనతో నా తిప్పలు ఆరంభం, మెల్లి మెల్లిగా దారిలోకి వస్తున్నారు. నాకు దిగులు మెల్లిగా తగ్గుతోంది.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments